

[Bjørn Westh]

Så siger hr. Povl Brøndsted: det triste syn med ødegårde. Ja men reglerne om køb af ejendom nr. 2 sikrer jo netop fortsat, at der bliver ødegårde, der kan stå og forfalde. Socialdemokratiets forslag ville have sikret større bosætning, fordi man kun havde haft én ejendom, der så til gengæld godt måtte være større, mere fleksible sammenlægningsgrænser og sammenlægningsregler.

Til hr. Povl Brøndsted vil jeg også godt sige, at det var meget karakteristisk, det, hr. Povl Brøndsted sagde. Man tænker mere på den, der skal sælge ejendom, end på den, der skal købe ejendom. Socialdemokratiets landbrugspolitik, som landboudommen i øvrigt er interesseret i, er altså, at det er køberne, dem, der skal etablere sig og skal stå for produktionen fremover, vi skal interessere os for, mere end det er dem, der skal sælge.

Så siger hr. Larsen-Ledet, at dette lovforslag bremser en bølge af nedlæggelser. Derfor vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, om landbrugsministeren ikke mener, at bemærkningerne til lovforslagets § 13, hvori der tales om, at en ejendom kun kan nægtes nedlagt, hvis den har velegnede produktionsbygninger, er en væsentlig ændring i forhold til tidligere. Jeg kan huske, at den tidligere landbrugsminister har nægtet nedlægning af en ejendom, der var helt uden bygninger, fordi der var et godt og stort stykke jord, der hørte til. Dette kan ikke lade sig gøre længere med de bemærkninger, der står her. Jeg tror i øvrigt, det var i folketingets fungerende formands kreds, at denne ejendom blev nægtet nedlagt.

Nu kan alle ejendomme, der ikke har produktionsbygninger, nedlægges, og hvis en landmand ikke får tilladelse til det, kan han rive bygningerne ned, og så kan det ikke nægtes længere. Det er en ladeport, der åbnes for nedlæggelser, hr. Larsen-Ledet.

Hvis ministeren ikke vil svare på det her i salen og forklare den bestemmelse, vil jeg allerede nu sige, at jeg gerne vil have nyt udvalgsudvalg om det, og jeg vil gerne have ministeren i samråd, så ministeren kan få lejlighed til at forklare det.

Så vil jeg sige til hr. Ove Jensen, at det var en af de bedste taler, han har holdt her i folketinget, for hr. Ove Jensen sagde nemlig noget, der var rigtigt for en gangs skyld. Hr. Ove Jensen sagde nemlig, at denne lovgivning faktisk er mere bureaukratisk end de

andre. Man hæfter sig hos de borgerlige partier meget ved, at hovederhvervsreglen ophæves, men det er stort set altid uddannelsesreglerne, der har givet vanskeligheder ved dispensationer, og de fleste dispensationer har også været på uddannelse. Men uddannelsesreglerne strammes i lovforslaget for en lang række ejendomme, og vi falder tilbage til uddannelsesreglerne fra 1978, og så mener jeg i øvrigt, at suppleringsjordsreglerne her blive meget vanskelige at administrere. Derfor mener jeg faktisk, at hr. Ove Jensen har ret i, at den nye lov bliver mere bureaukratisk end den tidligere lov. Socialdemokratiets forslag var, at de små ejendomme, der nu alle sammen får dispensation, også skulle fritages; vi er bare lidt uenige om grænserne, så dér ville jeg gerne sammen med hr. Ove Jensen have lempet på administrationen.

Landbruget kalder jo landbrugsloven for landbrugets grundlov, og jeg synes, det er kedeligt, hvis der ikke engang bliver gjort et forsøg på at nå til enighed om denne lovgivning i folketinget. Også derfor min opfordring til nyt udvalgsudvalg.

Povl Brøndsted (V):

Hvis man ser nogenlunde ordentligt efter, når man færdes igennem det danske landskab, vil man hurtigt opdage, at det er ikke de store nr. 2-ejendomme, der almindeligvis er ødegårdene. Ødegårdene findes inden for de små ejendomme, og jeg vil tro, at en meget stor procentdel netop er inden for grænsen på de 15 ha.

Derfor bliver det muligt ved den lovgivning, vi laver her, at disse ejendomme enten kan drives og bebos som landejendomme, eller også kan sælges til en sådan pris, at de mennesker, der har haft dem, også har en eksistens bagefter. For sandheden er jo, at disse mennesker er blevet boende på ejendommene, fordi der ikke var nogen pris på dem; de kunne ikke få den pris, som de vitterlig er værd både som landbrugsejendomme og som beboelse. Derfor er det ikke noget med at se på sælgerens interesse, men noget med at få nogle restriktioner væk, der er med til at holde priserne kunstigt nede på noget, der er mere værd.

Desuden er der en meget stor fleksibilitetsmulighed i tilpasningen af arealer ved dette lovforslag. For det første er det jo en god